

Abstrakt

Tato diplomová práce se zabývá úpravou povinností členů řídicích orgánů kapitálových obchodních společností jednat s péčí řádného hospodáře. Jejím cílem je zhodnotit standard požadavků kladených na reprezentanty korporací s ohledem na právní úpravu Velké Británie a navrhnout možné změny českých předpisů. Práce je členěna do tří kapitol.

V úvodní kapitole je vymezen pojem péče řádného hospodáře a obsah povinností členů řídicích orgánů obchodních korporací ve Velké Británii. Rozhodovací praxe soudů obou jurisdikcí ukazuje, že součástí řádné péče není požadavek odbornosti. Určitá míra obecných znalostí je však nutná. Následně je pak představen duální objektivně – subjektivní standard. Lord Hoffman převzal tento test z úpravy Insolvency Act 1986 a aplikoval ho i v případech nesouvisejících s insolvenčí.

Ve druhé kapitole se věnuji právní úpravě fiduciárních povinností a postavení požadavku loajality v rámci systému péče řádného hospodáře. Cílem této kapitoly je představit subjektivní test posuzování rozhodnutí učiněných v zájmu společnosti. Tento koncept spočívá na myšlence, že jsou to právě reprezentanti společnosti, kdo musí v dobré víře vymezit zájem společnosti, nikoliv soud. Dalším relevantním tématem je doktrína post – smluvní loajality, na jejímž základě je členům řídicích orgánů zapovězeno skrze rezignaci obcházet své závazky a využívat obchodních příležitostí patřících společnosti.

Poslední kapitola se zabývá úpravou pravidla podnikatelského úsudku a odmítavým postojem britských soudů k přezkumu podnikatelských rozhodnutí. Prioritou je zasadit tento institut do kontextu změn navrhovaných v předcházejících kapitolách a popsat základní východiska předmětné právní doktríny.